

★★★★★ THEATERKRANT

Hans was Heiri

Zimmerman & De Perrot

Dans- 13 juni 2013 - Koninklijk Theater Carré

★★★★☆

Ambachtelijke en spectaculaire meligheid

Door Moos van den Broek gezien 13 juni 2013 | Gepubliceerd:

In 2010 stonden ze in het Rotterdamse Circusfestival met *Chouf ouchouf*, een voorstelling met een acrobatencollectief uit Tanger. Ditmaal pakt het Zwitserse kunstenaarsduo Zimmerman & De Perrot grootser uit. Een imponerend reuzenrad met kamers is het decor van *Hans was Heiri*. Een merkwaardige titel voor een stuk dat goochelt met adembenemende beelden, indrukwekkende fysieke prestaties en slappe clownshumor. De wonderlijke combinatie van ingrediënten krijgt zijn beslag.

Als na lang wachten de gordijnen van Carré zich openen, trekt een muzikant de aandacht met een versterkte sample van het eerdere geroezemoes van het publiek. Een landschap van duistere figuren verschijnt. Hoe beweegt die man met houten benen en is de figuur met vierkant houten middel echt? De nekken worden gestrekt voor een grondige analyse, maar voor je het weet zijn de vreemde geesten alweer verdwenen. Een hyperflexibele dame in rood jasje zet een andere toon, kirrend tuimelt ze over het toneel, onnavolgbaar in haar beweging, onmenselijk haast, een wezen.

Van het duo Zimmerman & De Perrot is Martin Zimmerman de acrobaat en danser. In *Hans was Heiri* speelt hij een doorgedraaide, hyperactieve stalmeester, die veel van de scènes aan elkaar verbindt. Met zijn energieke, magere lichaam is hij vaak onderdeel van de choreografie maar bespeelt hij ook het publiek. Ook de composities, die zijn artistiek partner Dimitri de Perrot uit de draaitafel tovert, zijn verbindend. Feitelijk gezien is het materiaal van *Hans en Heiri* een behoorlijk allegaartje. Maar een

flauw clownsnummer transformeert in een coole rap en een doorsnee stoelenact wordt een virtueuze choreografie.

Het reuzenrad is een huis met vier kamers, dat al vrij vroeg in het stuk wordt geïntroduceerd. Geestig is het mimische spel met de zwaartekracht. Terwijl de tafel, stoelen en het kastje met flapperende deuren keurig blijven staan, glijden de acteurs van wand naar wand. Nu en dan hangen ze 90 graden ondersteboven door snel met hun voeten in twee hengsels te glijden. Van de inspanning die dit kost ziet het publiek zo goed als niets. De dansers van *Hans was Heiri* zijn behalve virtueuze acrobaten en uitstekende dansers, ook uitstekende acteurs.

Sensationeel en gevaarlijk is het spel met het rad, waarover gerend en aan gehangen wordt terwijl het draait. Mooi is het beeld van de rijzige en rossige dame op pumps. Aan de uit buizen bestaande uiteinden van de wanden voert ze haar trapeze act uit. Terwijl ze beheerst rondslingert aan het draaiende rad overheerst heel even de stilte. Een aangenaam contrast met de vele mimescènes die de revue passeren, wat het geheel op een gegeven moment rommelig maakt. Zimmerman & De Perrot waren duidelijk op zoek naar een contrast. Het monumentale rad creëert sensationele beelden, eist alle aandacht op, maar biedt niet voldoende materiaal voor een avondvullend programma.

Deurstijlen, stoelen en losse wanden vormen het uitgangspunt voor het materiaal op de vloer. Net als bots- en buitelwerk. Het is vooral Tarek Halaby, oud-student van de Brusselse dansopleiding PARTS en dus geen acrobaat, die zijn personage inzet. Hij zingt verschillende gospelnummers en voert in een van de kamers een theatrale act op als yogaleraar. Grappig genoeg accepteer je als kijker elke theatrale keuze, hoe melig die ook is. En als het materiaal te triviaal wordt, transformeren melige scènes in choreografie en krijgen we iets mee van de bedoelingen achter *Hans was Heiri*.

De boodschap waar Zimmerman & De Perrot zo naarstig naar op zoek zijn – we verschillen niet veel van elkaar want we draaien allemaal mee in de mallemolen van het leven – ligt gezien het object voor de hand en wordt wel erg benadrukt in de schriftelijke verantwoording. *Hans was Heiri* is bovenal ambachtelijke kunst met een hoog amusementsgehalte. Het publiek, inclusief een handvol kinderen, genoot er zichtbaar van.

Foto: Mario Del Curto Strates